

Athenaeum Kiadó Könyvklubja - Méhecske

2011 október 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Chris Cleave második, magyarul is megjelenő könyve már a borítójával felhívta a figyelmemet. Ráadásul egy menekült kislány a főhőse, és ilyen témájú regényt (emlékeim szerint) még nem olvastam.

Éppen ezért került fel a tavaszi várólistámra a kötet, amit igyekeztem minél előbb elolvasni (sajnos a közelgő vizsgaidőszak és a zh-k tömkelege kicsit lassít most az olvasásokban).

A történet egyből a fogdában kezdődik, ahol éppen Méhecske tartózkodik, amiért átszökött Nigériából Londonba. A cellatársának sikerül elérnie az egyik őrnél, hogy őt és még három lányt szabadon engedjék, igaz papírokat nem kapnak. Éppen ezért menekülniük kell és folyamatosan rejtőzniük. A regény másik hőse Sarah, egy sikeres szerkesztő, aki látszólag boldog családban él. De ez igen csak a látszat, ugyanis négyéves fia folyamatosan Batmannek képzelet magát, Sarah szeretőt tart, a férje pedig öngyilkos lesz. Ekkor jelenik meg Méhecske az otthonukban: máshova nem tudott menni, csak őket ismeri az országban. Hamarosan az olvasó előtt feltárul Méhecske és Sarah közös múltja. A múlt, amelynek köszönhetően a londoni nő elvesztette egyik ujját és a múlt, amiért Andrew eldobta saját életét.

Kezdjük azzal, hogy én teljesen másra számítottam a fülszöveg és a kép alapján. Végig azt hittem, hogy a könyv Méhecske kalandjait meséli el: hogyan hagyta el Nigériát, hogyan menekült hosszasan a rendőrök elől, hogy teltek a napjai a bujkálás alatt. Ennek ellenére a menekültekről és a helyzetükről nem sok képet kaptam, inkább hasonlított az egész egy lányregényre, mint valós történetre.

Engem zavart, hogy az időben és térben össze-vissza ugráltunk, így a cselekmény (mivel a könyv kétharmadáig csak visszaemlékezéseket láthatunk) nagyon lassan haladt előre. Valamint a szerző sokszor ismételte magát, ami megint csak lassította a történet folyását.

A történetet Méhecske és Sarah felváltva meséli el. Habár a könyv tényleges szereplője Méhecske, mégis jobban szerettem olvasni Sara emlékezéseit, bár vele sem tudtam együtt érezni. Eleinte egy bátor nőnek tűnt, de aztán egyre inkább vált a szememben egy önző, nyavalygó nővé, aki nem igazán tudja, hogy mit akar az életben. Kedvenc szereplőm egyébként a kislánya, Charlie volt, mivel nagyon emlékeztetett húgomra, amikor ő élte az egy hétig ugyanabban a ruhába akarok lenni-korszakát.

Maga a regény nem rossz, a múltban sok minden történt, amire fokozatosan derül fény, habár az olvasó egy-két dologra jóval hamarabb rájön, mint hogy a szereplők leírnák. Azért akadt jó pár meglepetés is, köszönhető annak, hogy mindenki titkolta az igazságot mindenki előtt. Amit sajnállok, hogy a könyvön annyira érződött az írói fantázia és hogy Cleave minél több mindent akar belerakni a történetbe, hogy az még szívszorítóbb legyen, hogy ezáltal

fordítva sült el a dolog: a sztori nekem már a könyv felénél elvesztette a hitelességét, mert ennyi véletlen és tragédia nem történhet egy hétköznapi családban.

Számomra a könyv hagyott pár nyitott kérdést, mivel a szerző a két főhősre koncentrált, így a mellékszereplőket érintő ügyekben nem zárt el minden szálát.

Mindennek ellenére a könyv felhívja a figyelmünket a menekültekre (habár nálunk valószínűleg jóval kevesebben vannak, mint Londonban), és talán épp ezért jó, hogy az Athenaeum megjelentette Cleave regényét, hiszen Magyarországon - mint ahogy fentebb említettem - nem sok ehhez hasonló tematikájú kötet lát napvilágot.

Értékelés: 10/7

Chris - könyvkritika

A könyv megrendelhető az alábbi címen:

<http://kiadok.lira.hu/kiado/athenaeum/index.php?action=konyv&id=139399202>

Chris Cleave: Méhecske

Ajánló